

AGENDA

Lafesta de la Mare de Déu de la Mercè com a Festa Major de la ciutat, celebra el seu 150 aniversari. Per això, la basílica de la patrona de Barcelona ho celebra com cal. La festa comença a les 9 del matí a la basílica, amb la missa celebrada per fra Domingo Lorenzo, O. de M. Es podrà seguir en català i en castellà. A les 10.30 h arribarà el moment àlgid amb la Missa Pontifical. Seguidament, a les 12.30 h hi haurà la missa de la Germandat de la Mercè, presidida per José Juan Badía en format bilingüe. Arribats ja a la tarda, a partir de les 16 h s'oferrirà la missa de la Germandat del Rocío en castellà, a les 17.30 h Mn. Xavier Pagés durà a terme una missa en llenguatge dels signes en català; així mateix a les 19 h el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, farà la missa del Seminari Conciliar de Barcelona. La festa del dia de la patrona de Barcelona finalitzarà a les 20 h amb una missa celebrada pel pare fra Jesús Roy O. de M. en castellà.

Solemne Eucaristia de la Festa de Santa Tecla. El proper dijous 23 de setembre, a les 20 h, Mons. Javier Vilanova presidirà una missa en motiu de la festa de Santa Tecla (Av. Madrid, 107).

Festa de Sant Pio de Pietrelcina i vespres solemnes de la Mare de Déu de la Mercè. Dijous 23 de setembre, a les 18 h, els devots i el grup d'oració

«Amics del Pare Pio» celebraran la commemoració del sant, amb una eucaristia, a la basílica de la Concepció de Barcelona (c/ Aragó, 299). Predicarà la missa fra Valentí Serra, caputxí. L'endemà, 24 de setembre, a les 19 h, vespres solemnes de la Mare de Déu de la Mercè amb Exposició Major del Santíssim i cant dels goigs.

Peregrinación a Torreciudad. Sábado 25 de setembre, con la madre de Dios de la Sagrada Família. Para más información y reserva de plaza: t. 664 720 639.

Recés de silenci contemplatiu. Dissabte 2 d'octubre, segons el mètode de Franz Jalics. Conduiran el recés Glòria Andrés, Lídia Roig i Esteve Fornaguera. Per poder participar-hi cal inscriure's-hi prèviament a: activitatspuelles@gmail.com

Taller de cal·ligrafia. Dissabte 9 d'octubre, de 9.45 a 18 h, iniciació a la lletra itàlica, nivell zero. Impartirà el curs la Gna. Conxa Adell. Per participar-hi cal inscripció prèvia a: activitatspuelles@gmail.com

LLIBRES

Música i inspiració d'Arthur M. Abell. Aquest llibre de 256 pàgines, editat per Fragmenta Editorial en la col·lecció Assaig, recull el testimoni de sis importants figures de la música occidental —Brahms, Strauss, Puccini, Humperdinck, Bruch i Grieg— en

relació amb les seves experiències espirituals, psíquiques i mentals en el moment de l'impuls creador. A més, ens convida a conèixer el context cultural europeu de principis del segle XX.

Saber escuchar. De un silencio profundo d'Alejandro Fernández Barrajón. En aquesta obra de 140 pàgines, editada per Editorial Paulinas, en la col·lecció Búsqueda, ens ex

posa la necessitat de restar en silenci i de saber escoltar. En el món en què vivim, sentim moltes coses, però normalment escoltem poc, perquè no cultivem les millors disposicions per a una bona escolta, que favoriria l'aprenentatge personal i el diàleg fructífer amb l'altre. En aquest llibre s'hi mostra quines són les actituds més idònies per saber escoltar.

La buena muerte de Pablo Requena. Aquest llibre de 144 pàgines, de l'editorial Sígueme, en la col·lecció El Peso de los Días, parla sobre la mort, les cures palliatives i de la dignitat humana. La medicina moderna i la societat tenen la capacitat per oferir alguna cosa millor que l'eutanàsia: les cures

palliatives. En els darrers anys, aquesta branca de la medicina ha aconseguit que el moment de la mort pugui ser viscut amb sentit, serenitat i dignitat, afrontant aquells símptomes que provoquen inquietud i por en l'imaginari col·lectiu. Gràcies a aquestes cures, afirma el llibre, «moltes persones han tingut una "bona" i humana mort».

CINEMA

El cielo te está esperando del director Kim Sung-ho. Avui us proposem una nova sèrie amb valors. Es tracta d'una tragicomèdia coreana que aprofundeix en el comiat d'aquells que moren. Un jove amb síndrome d'Asperger i el seu tiet, un expresidiari, s'encaren en de netear les cases dels difunts. Posen ordre en les pertinences de les persones que han deixat aquest món. Aquest servei portarà el jove i el seu tiet a viure diferents històries que els tocaran personalment. Aquesta estranya parella familiar viurà un canvi a través de les cases de les quals s'han d'acomiar.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

La primera mercedaria

Se dice que Joseph Fouché, el ministro de policía de Napoleón, ante cualquier caso que se le presentaba, daba la misma orden a los investigadores: «*Cherchez la femme!*», «¡Buscad a la mujer!». Estaba efectivamente convencido de que detrás de cualquier acción había una mujer como inspiradora o como cómplice. Sirva esta anécdota para introducir esta breve glosa que quisiera dedicar a la Virgen de la Merced, patrona de la ciudad, de la archidiócesis y de la provincia eclesiástica de Barcelona, cuya fiesta celebraremos el próximo viernes 24 de septiembre.

Se dice también que detrás de un gran hombre hay generalmente una gran mujer. El caso paradigmático, en el ámbito cristiano, es el de santa Clara de Asís, la discípula de san Francisco y fundadora de la «segunda orden» franciscana o las «Damas pobres», las Clarisas. En la familia mercedaria hay también una gran inspiradora femenina: santa María de Cervelló, cuya fiesta litúrgica se celebra cada año en torno a la fiesta de la Merced; en el calendario mercedario es el 19 de septiembre.

María de Cervelló nació en la calle de Montcada de Barcelona y fue bautizada en la parroquia —hoy basílica— de Santa María del Mar. A la muerte de su padre, Guillermo, y después de haber vendido el palacio de la familia, se trasladó con su madre, María, a una modesta casa de la calle Ample, cerca de la iglesia de la Merced, el santuario originario de los Padres Mercedarios, con la intención de vivir como laicas cristianas, de acuerdo con las disposiciones de la Iglesia en aquellos momentos.

María de Cervelló fue, desde sus inicios, testigo del nacimiento en nuestra ciudad de la obra mercedaria. Sin embargo, solo hasta el capítulo general de Tarragona del 1260, a petición de la santa, se concedió la institución de la rama femenina de la orden de la Merced. En 1261 nació el primer monasterio de monjas mercedarias y en 1265 se constituyeron como religiosas con la emisión de los votos.

Aquellas primeras mercedarias ya practicaban, con su compromiso cristiano, un verdadero

servicio social. Ayudaban a los pobres y a los esclavos cristianos salvados por los mercedarios que llegaban al puerto de Barcelona. Su testimonio cristiano se extendió ya durante su vida, hasta el punto de que el pueblo la llamaba *Maria dels Socors* o *del Socós*, invocada de manera especial por los marineros y trabajadores del mar.

Se llamaban mercedarias, un nombre que viene de «merced». La lengua es testigo a menudo de una gran sabiduría. El término «merced» significa don, y quien recibe el don, si es persona como es debido, lo agradece. Así, ¡merced! o ¡muchas mercedes!, en desuso actualmente, era una expresión de agradecimiento, equivalente a *gracias!* Otras expresiones han perdurado, como *merced a* en el sentido de *gracias a*. En catalán antiguo, encontramos este término en un precioso pasaje en el que un ciego pide la curación a Jesús. «*Jesús, fill de David, mercè hages de mi!*» («Jesús, hijo de David, ten piedad de mí») (*Lc 18, 38*). Y todavía hoy se utiliza *mercès* como sinónimo de *gracias*.

Queridos hermanos y hermanas, que la intercesión de la primera mercedaria, cuyo sepulcro se conserva en la basílica de la Merced, nos obtenga de Santa María la oportunidad de ir haciendo, entre todos, una ciudad cada vez más justa, más humana y más fraterna. ¡Virgen de la Merced, ten piedad de nosotros!